

చూసుకు సందేహించిందికానీ చుట్టూ నడు కుంది. "పోన్లే దీవికలానో. జమునలానో వున్నాకదా. ఇప్పుడు- ఏంచేస్తాం" అని. అంతే! విజృంభించింది. పిల్లలకి, సుబ్రహ్మణ్యానికీ ఎంత ఇబ్బంది అయినా సరే పూజ మానకూడదు అను కుంది. తను పూజలో వుండగా పైవని చూసేందుకు ఓ పనిపిల్లని పెట్టుకుంది. పూజకి పువ్వులు కావాలి కదా. అందుకని నెలకి అయిదు రూపాయలిచ్చి పువ్వుల వాడిని కుదుర్చుకొంది.

ఈసారి సావిత్రి పూజకేం విఘ్నం రాలేదుగానీ ఓ సందేహం మాత్రం వట్టు కుంది. "పనిపిల్ల గాస్ ఆఫ్ చేసిందో లేదో కాఫీ కలుపుకు తాగేస్తోందేమో. నానిగాడు బాయిలర్ తిప్పలేదు కద- ఆయన విడి

చిన బనీనే వేసేసుకున్నారేమో. పువ్వులు మరీ తక్కువ కట్టాడు" - ఇలా మనసు షరిషరివిధాల పోతూ వుంటుందికదా పూజ చేస్తున్నంతసేపూ-అలా పోకుండా వుండా లంటే పూజారిణి ఏం చెయ్యాలి అని. ఓ రోజు పూజలో కూచుని యిలా ఆలోచిస్తూ 'పూజ సినిమాలో వాణీ జయరాం పాడిన పాట వింటూ, ఆ సీనులో వాణీ శ్రీ నటన గుర్తు తెచ్చుకుని ఆనందిస్తూ-మనసు సరి పెట్టుకుంటుంటే నానిగాడు రేడియో బర్ మని తిప్పేశాడు. "కృష్ణా, మనవడివే" అంటూ భానుమతి వచ్చేసింది. సావిత్రి మనస్సులో మెరుపు మెరిసింది. "అంతే. ఇంక భానుమతిలా అయ్యాకే పూజ చేసు కునే భాగ్యం" అని నిట్టూర్చింది.

—అనూరాధ

"ఏయ్ రిక్తా! ఊర్వశి టాకీస్ కి వస్తావా?"

"వస్తానమ్మగోరూ."

"ఎంతిమ్మంటావ్?"

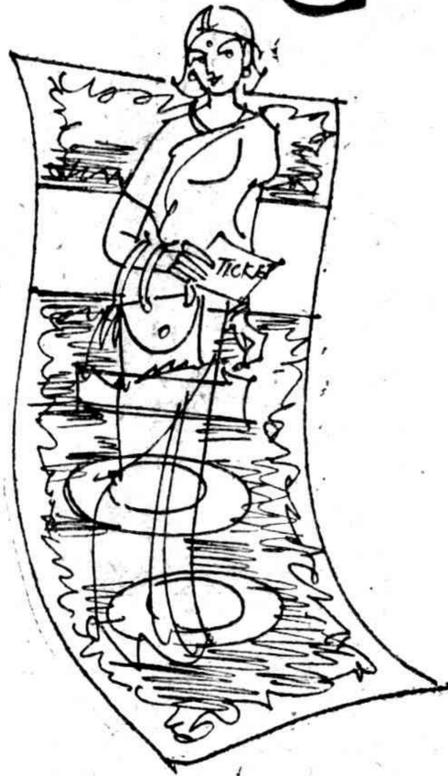
"రూపాయిన్న రిప్పించండమ్మా."

"రూపాయిన్నరా!.... ఏం రానూ పోనూ అనుకున్నావా? మాదీ ఈ ఊరే. పొరుగువారెవ్వరూ అనుకున్నావేమీ?"

"అదేంటమ్మగోరూ, అలాగంటరు? ధరలు ఎలా మండిపోతున్నాయో మీకు తెలీదేంటమ్మా?.... ఉన్నోరు మీరు అలా గంటే మాబోటి పేదోళ్ళగతి ఎవరు చూస్తారండమ్మ?"

"సరేలేవయ్యా.... ధరలువంక చెప్పు కుని ప్రతి ఒక్కడూ తనరేటు పెంచేసు న్నాడు. మొన్నటిదాక, ముప్పావలాకి వచ్చేరిక్తా. ఇప్పుడు రూపాయిన్నర అడగ టానికి న్యాయం ఉండవసరంలేదా?"

విల్పు

అంటూ, మరో రిక్తా ఆ దరిదాపుల్లో లేక పోవటంతో ఏం చేయటమా అని ఆలో చిస్తూ నుంచుంది సుజాత.

నాకు రిక్తావాడు అడిగిన బేరంలో "రీజనబులిటీ" ఉందనిపించింది. ఎప్పుడో వది రూపాయలు పెడే బస్తా బియ్యం వచ్చాయంటే.... ఇప్పుడూ అలానే కావాలంటే వస్తాయా? మనదేశంలో పెరుగు తున్న జనాభాతోపాటు-పెదరికం, నిత్యా వసర వస్తువుల ధరలు. అలాగే వ్యక్తుల ఆదాయమూ పెరుగుతూనే వున్నాయి. కానీ ఉత్పత్తి పెరగందే. ఆదాయం పెరిగి మాత్రం ఏం సుఖం? అందుకే అస్స డెప్పుడో పావలాకి వచ్చే సరుకులు ఇప్పుడు వది పావలాలు ఖర్చుపెడే కాని కొనలేకుండా వున్నాము. అంతేనా. డబ్బున్ననాడి దగ్గర మరింత డబ్బు పేరు కుంటూనే వుంది. అటు పేదోడు గంజి నీళ్ళు త్రాగి బ్రతుకుతున్నాడు. ఇటు ధనికుడు పంచభక్ష్యపరమాన్నాలు భుజిస్తున్నాడు. ఈ రెండు వర్గాలకు చెందని మధ్య తరగతి కుటింబీకుడే పచ్చిమంచి నీళ్ళకు కూడా నోచుకోని వరిస్థితి

పినిశెట్టి శ్రీనివాసరావు

ఏర్పడింది. ఏవిటో ఇవన్నీ ఆలోచిస్తుంటే మనసు అదోలా అయిపోతోంది నాకు. ఇంక ఆలోచనకు స్వస్తి చెప్పి "సరేలే సుజాతా వద రిక్తా ఎక్కు, ఉన్న ఈ ఒక్క రిక్తా కూడా పోయిందంటే సినిమా టికెట్లు దొరకవు" అన్నాను.

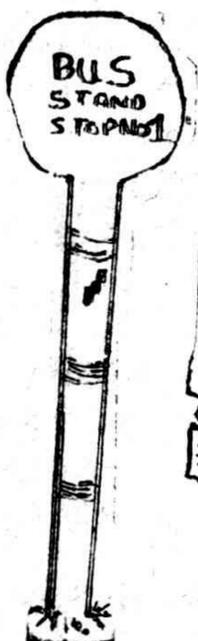
రిక్తా హాలుదాకా వెళ్ళేంత వరకు సుజాత నన్ను సాధిస్తూనే వుంది.

"మీకు బేరాలు ఆడటం చేతకాదండి. మొన్ననొకరోజు యిలాగే కొటగుమ్మం దగ్గరుంచి ముప్పై పైసలు ఇస్తే వచ్చే రిక్తాకి, ముప్పావలా ఇచ్చావంది. అసలు మీకు డబ్బు విలువ తెలియదంది. మనం డబ్బులు యెక్కువయిస్తే, ఈ రిక్తావాళ్ళను మనమే వరోక్షంగా పాడుచేస్తున్నామంది. ఎందుకంటే ఈ డబ్బులుపెట్టి, వాళ్ళు త్రాగుడు, జూదం, బ్రాకెట్ మొదలగు వాటికి దుర్వినియోగం చేస్తారట.

సుజాత డబ్బులు యెక్కువ యివ్వనన టానికి యిన్ని కారణాలు వున్నాయా వాటి వెనుక? సుజాతకు యింత ఆలోచనాశక్తి వుందా? నాకు అశ్చర్యం వేసింది.

సినిమాహాలు వచ్చింది. రిక్తా వాడికి డబ్బులిచ్చి, టికెట్లు తీసుకుందాం అని కొంటర్ దగ్గరకు వచ్చేసరికి 'హాస్పిటల్' బోర్డు కనవడింది.

"ఇప్పుడేం చేయటం? మరో సినిమాకి ట్రై చేద్దామా?" అన్నాను.

మాస్టర్ గా! మీ కండువా డసాగి ఇస్తే స్కూటర్ తుడుచు కుని వెంటనే? స్టాను!!

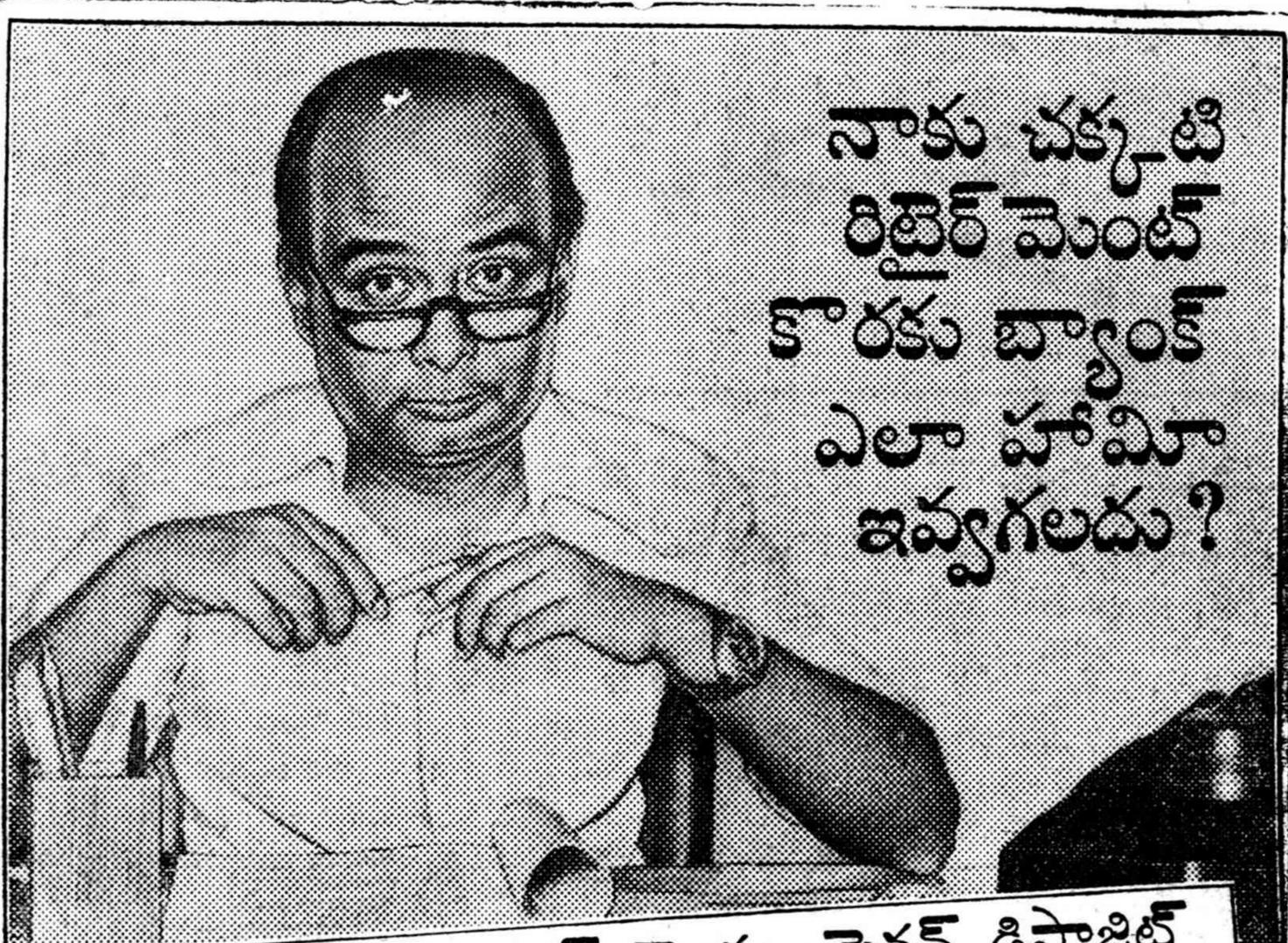
“వద్దండి.... నాకు ఈ సినిమానే చూడాలనివుంది.... పోని బ్లాకులో ఏమైనా దొరుకుతాయేమో ప్రైవేటులో....” సుజాత మాటలు పూర్తికాకముందే.

“సార్.... రెండూమూపై టికెట్లు.. నాలుగురూపాయలు.... కావాలా?” అంటూ

చేతిలో టికెట్లు పెట్టుకుని వరుగెళ్తు కుంటు వచ్చాడు ఓ వదిహేనేళ్ళకుర్రాడు.

నా అంగీకారం లేకుండానే, తన వస్తు లోంచి ఎనిమిది రూపాయలుతీసి, ఆ కుర్రాడి దగ్గర్నుంచి రెండు టికెట్లు కొనేసింది సుజాత.

కషనడి రికా తొక్కేవాడికి ముప్పా వలా యొక్కపస్తే. “బ్రాకెట్” అడి చెడి పోతాడని చెప్పిన సుజాత. జాక్లో టికెట్లు బేరం ఆడకుండానే కొనేసిం దంటే, అనలు డబ్బు వియవ తెలియంది యెవరికి ?

నాకు చక్కటి రిటైర్ మెంట్ కోరకు బ్యాంక్ ఎలా హామీ ఇవ్వగలదు?

అలహాబాద్ బ్యాంక్ యొక్క పెన్షన్ డిపాజిట్ స్కీమ్ మీ రిటైర్ మెంట్ అప్పుడు భద్రత నిచ్చేదిగా ప్లాన్ చేయబడినది.

ఈ పెన్షన్ డిపాజిట్ స్కీమ్ భద్రతగల రిటైర్ మెంట్ ప్లాన్ చేయవలసినది. మారు ప్రతివేల 100 రూ రేదా దాని గుణిబాల్ గాని 63 నుండి 120 మాసాల వరకు డిపాజిట్ చేయవలసి ఉంటుంది. అప్పటి నుండి వెలవరి తేదా క్వార్టరు వారీగా అదాయాన్ని మీరు తీసుకోవగలరు మీరు కోరినంత కాలం వరకు—మరి మీ అనలు మొత్తం వెదరకుండా ఉంటుంది. మీరు డిపాజిట్ చేయవలసిన పీరియడ్ ను ఎన్నుకోవచ్చును. కాబట్టి మీరు రిటైర్ అయ్యేటప్పుడు అది వ్యూహికి వస్తుంది.

ఈ వడ్డీ ప్లాన్ ఎలా పనిచేస్తుందో మీకు తెలియ చేస్తుంది :

డిపాజిట్ పీరియడ్ (వెలలు)	వెలవరి డిపాజిట్	వెలవారి అదాయం	క్వార్టరువారి అదాయం	తిరిగి చెల్లించే పెన్షన్ మొత్తం అకౌంట్ నుండి తీసుకోవలసినప్పుడు (బ్యాంకు రూలు ప్రకారం)
63	రూ. 100/-	రూ. 68.50 (65వ వెలనుండి)	రూ. 207.50 (67వ వెలనుండి)	రూ. 8294/-
84	రూ. 100/-	రూ. 100 (86వ వెలనుండి)	రూ. 304.00 (88వ వెలనుండి)	రూ. 12157/-

అదేకాక, మీరు కోరుకుంటే, ఈ వెలవరి అదాయం మీరు ఎన్నుకున్న ఏ బెనిఫిషియరీ కైవా వంటించవచ్చును. ఏవరాల కోరకు డిగ్గరలోనున్న బ్రాంచి దర్శించండి.

అలహాబాద్ బ్యాంక్
మీ స్వంత బ్యాంకు
(గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఇండియావారి వంతు)

ULKA-AB-6 TEL